Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

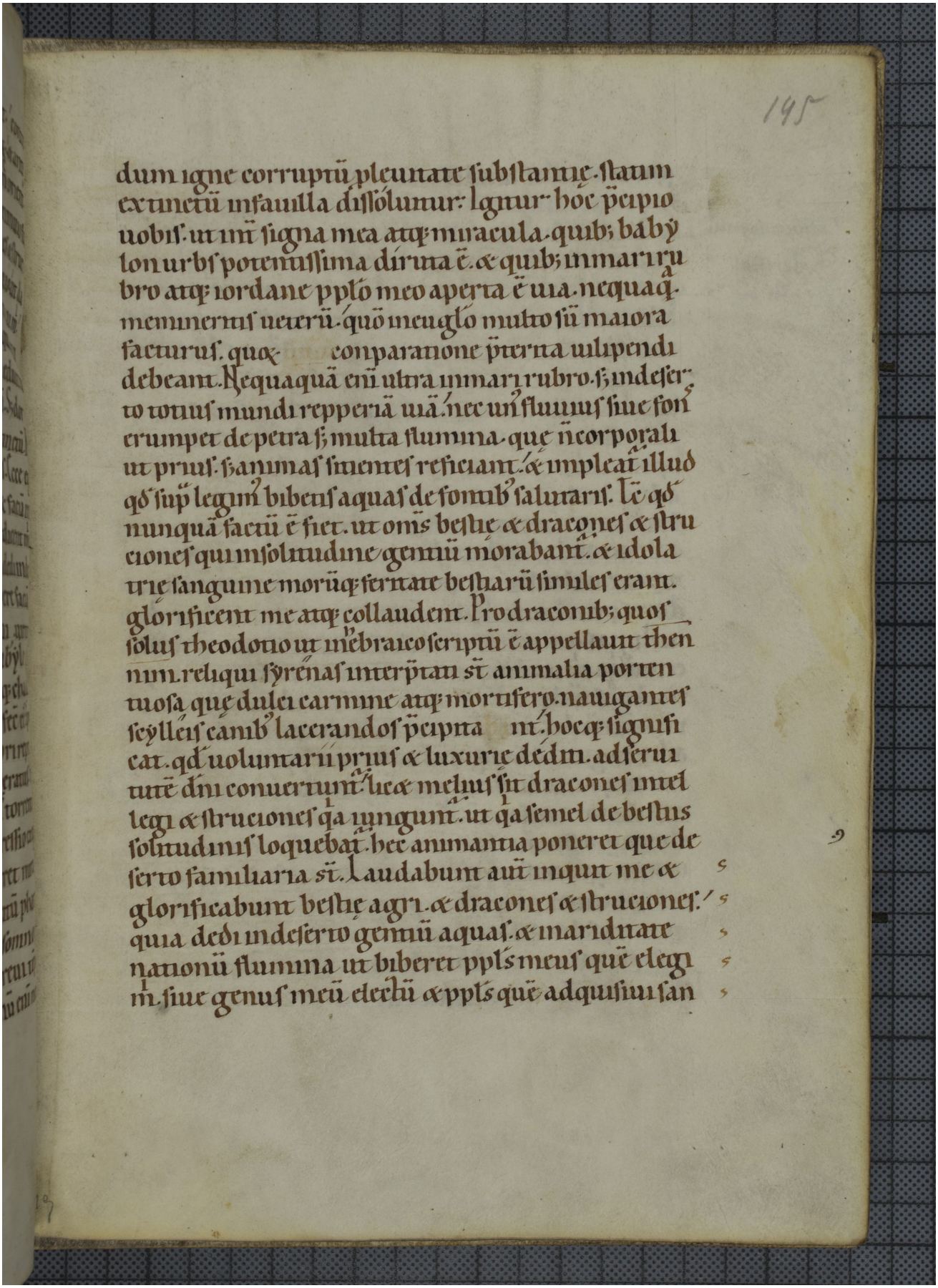

145

dum igne corruptū pleuitate substantie. statim
extinctū insauilla dissoluitur: Ignur hoc ꝑcipio
uobis. ut im signa mea atq; miracula. quib; baby
lon urbs potentissima diruta ē. & quib; in mari ru
bro atq; iordane ppl̄o meo aperta ē uia. nequaq.
meminerit ueterū. quō in eu gl̄o multo sū maiora
facturus. quōq; comparatione ꝑterita uilipendi
debeant. Nequaquā enī ultra in mari rubro. s; in deser
to totius mundi reperiā uiā. nec in fluuius siue fon
erumpet de petra s; multa flumina. que ī corporali
ut prius. s; animas sitientes reficiant. & impleat illud
qd sup legim bibetis aquas de fontib salutaris. Tē qd
nunquā factū ē fiet. ut omis bestie & dracones & stru
ciones qui in solitudine gentiū morabant. & idola
trie sanguine morūq; feritate bestiarū similes erant.
glorificent me atq; collaudent. Pro draconib; quos
solus theodotio ut in hebraico scriptū ē appellauit then
nim. reliqui syrenas interpratti sūt animalia poten
tuosa que dulci carmine atq; mortifero. nauigantes
scylleis camb lacerando ꝑcipiunt. hocq; signifi
cat. qd uoluptarii prius & luxurie dedit. ad seruitutē dni conuertunt. licet melius sit dracones intel
legi & strucionesq; iungunt. ut qasemel de bestiis
solitudinis loquebat. hec animantia poneret que de
serto familiaria sūt. Laudabunt aut inquit me &
glorificabunt bestie agri. & dracones & strucones.
quia dedi in deserto gentiū aquas. & in ariditate
nationū flumina ut biberet ppls meus que elegi
im. siue genus meū electū & ppls que adquisiui san